

man trækker Lob om Sagerne, saa denne Udtalelse synes ikke ganske vel overvejet.

Jeg skal endnu tillade mig at rette et Spørgsmaal til den meget ærede Minister. Det angaar det saa meget omdebatterede Spørgsmaal om Fribilletterne. Jeg har nemlig gjort den Erfaring, at Fribilletter uddeles i en noget videre Udstrækning, end Udvalget har faaet Oplysning om, og nu ser jeg endog saa i et Blad, der staar den ærede Regering meget nær, at en Indsender i disse Dage har fremsat en meget stærkt Anke over dette Uvæsen, kan jeg godt sige, der nu drives med Fribilletter. Den nævnte Indsender gør gældende, at ikke blot har det store Personale i Jærnbahnens øverste Administration Fribilletter for sig selv, Husfruer, Børn og Husstand, men det er endog saa gaaret saa vidt, at deres Varer transporteres fragtfrit paa Vagnerne. Indsenderen gør med Rette gældende, at hvis dette skal forhættedes, er det jo rimeligt, at Toldvæsenets Embedsmænd for Fremtiden saa deres Varer todfrit, at Fortvæsenets Embedsmænd saa fri Skodhugst i Statens Skove, og at Telegrafembedsmændene saa Lov at sende Depescher frit, saa meget de have Lyst til, o. s. v. for at Embedsmændene af de andre Stater kunne blive stillede nogenlunde paa samme Billaar som Jærnbaneetatens. Den nævnte Indsender klager endvidere over, at det ikke er saa sjældent, at det Publikum, der maa betale for sine Billetter paa Statens Jærnbaner, bliver forurettet derved, at Konduktører og Dogførere, som jo gerne ville være høflige og opmærksomme mod det overordnede Personale, anviser det overordnede Personale, der møder med Frikort eller Fribilletter, med deres Familier o. s. v. Kupeer, hvor de kunne være alene, og hvor de kunne have det bekvemt og hyggeligt, medens man sammenstuber det øvrige Publikum, der har betalt for Billetterne. Jeg tror, det er en Anke, der er fuldt berettiget og da den er fremkommen i et Højreblad, kan den vel ogsaa fremdrages her, for at den højtærede Minister kan oplyse os om, hvorledes det forholder sig hermed, og om der ikke fra Ministerens Side administrativt kan blive gjort noget for at sætte en Stopper for den Udvikling, som Fribilletvæsenet og, efter hvad jeg nu hører, ogsaa Fribefordringsvæsenet har faaet. I øvrigt skal jeg anbefale det høje Ting at følge Flertallet. Jeg tror, at Flertallet har gjort vel i at koncentrere Kampen om det, som den skal koncentreres om. Vi have ved de Ændringsforslag, der nu foreligge til 3dje Behandling, søgt at udjævne de mindre Tvivelspørgsmaal. Vi have vist Smødefommen

over for Mindretallet; det ærede Mindretal har været fornemt, og det skulle vi selvfølgelig finde os i. Som Lovforslaget nu foreligger, indstiller man et Forslag til en Lønnings- og Pensionslov, som jeg tror, at end ikke den højtærede Minister vil kunne beklage sig over. Det er tværtimod min fulde Overbevisning, at Udvalget her er gaaret meget vidt (Stemmer: Ja!) — det indrømmer jeg — og jeg gentager, hvad jeg sagde ved 2den Behandling, at jeg selvfølgelig reserverer mig alle mulige Konsekvenser for Fremtiden. Tilbage staar nu, om Landstinget vil beholde denne uhyre Centraladministration, som man har sat til at styre de danske Statsbaner, der kun have en Længde af 202 danske Mil. Man har nu en dobbelt Forvaltning, en Linieforvaltning med en særegen Bestyrelse øst for Store Bælt og en lignende særegen Bestyrelse vest for Store Bælt, og oven over disse to Bestyrelser har man sat et Apparat, der har ikke mindre end 18 Kontorchefer for at styre 202 Mil Statsbane. Det er en Luksus, man ikke let finder Mage til, og det er ikke underligt, at Publikum i meget høj Grad klager over den Sænderægtighed og Langsomhed, der finder Sted i denne store indviklede Centraladministration. Jeg retter ingen Bebrejdelse mod Generaldirektøren, det er tværtimod min Overbevisning, at han gør alt, hvad han kan, for at ekspedere Sagerne saa hurtigt som muligt, men om man saa satte en Engel til Generaldirektør, var det ikke muligt med et saadant Apparat at fremme Sagerne; de henligge i Maanedter til stor Gene og Støde for Publikum, og der øses unødvendige Penge ud til denne dyre Administration, som der ingen Anledning er for Lovgivningsmagten til at opretholde. Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, hvis den ærede Minister virkelig vil fordrø og kræve, at Rigsdagen saa godt som pure og blankt skal godkende et saadant System, som rent administrativt er sat i Scene; det kan Flertallet ikke indrømme, og derfor har man indtaget dette Standpunkt. Vi kræve tillige en anden og mere betryggende Ordning af Revisionen, saa at den kommer til at staa uafhængig af Centralforvaltningen, thi ellers vil det som hidtil blive en Talrevision. Som Forholdet er, kan man kun kræve en Talrevision, en kritisk Revision kan der ikke være Tale om, det er en Umulighed, man kan ikke stille en Revision, der er afhængig af Generaldirektoratet, som en kritisk Revision, det kan man kun gøre ved at stille Revisionen aldeles uafhængig af Generaldirektoratet og ved at henlægge den direkte under Inden-